

Het weerbericht

- Wat moet je nou in godsnaam met dit weer doen? zei Lynn.

Renee keek net als haar vriendin naar buiten, waar het fiks regende.

- Het zag er nog wel zo mooi uit.

Lynn schudde nee en zei:

- Je bedoelt, je geloofde het weerbericht.

- Ook, zei Renee, maar de zon scheen toch, toen we vertrokken?

- Dat weerbericht geldt alleen voor Nederland, zei Lynn.

- Af en toe plaatselijk een bui, zeiden ze.

- Plaatselijk in Nederland. Hier blijft het de hele dag gieten.

- We zitten krap in Vlaanderen, Lynn. Nederland is hier maar vijftien kilometer vandaan.

- Ben maar eigenwijs.

Renee dronk nog eens van haar koffie.

- Och, zo lang we lekker binnen zitten, zei ze.

- Zo lang we binnen zitten, zitten we niet buiten.

Lynn stond op en liep naar de leestafel in het midden van het café.

- Wil jij wat? vroeg ze.

- Ikke niet. Daarvoor zijn we niet op pad gegaan.

- Jij je zin.

Even later ging ze weer zitten.

- Kijk, zei ze, terwijl ze een krant openvouwde, dit is interessant.

Lynn verdween achter de krant. Renee keek tegen het voorblad aan.

- Het plaatselijke nieuws vind jij interessant?

- Nee, door de regen lopen, dat is interessant.

Renee trommelde met haar vingers op het tafeltje.

- Hier, zei Lynn triomfantelijk, de pastoor spreekt zijn zorgen uit.

- Toe maar.

- Ja, maak maar grapjes, maar de man heeft wel gelijk.

- Het zal wel, zuchtte Renee. Hoezo, heeft hij gelijk?

- Zijn burens gingen verbouwen, ze hadden schrikkelijk veel zand nodig, en wat denk je?

- Nou, breek de spanning eens.

- Ze waren zo slordig, dat het zand nu de hele straat door ligt!

- Wel verdikkeme.

- Precies. Vandaag of morgen glijdt er iemand over uit en dan vallen er doden.

- Lynn...

- Wat? zei Lynn en ze liet de krant zakken.

- Zand strooi je tegen gladheid. Ik denk niet dat er ook maar enig gevaar is.

Lynn deed de krant weer omhoog.

- In Nederland misschien, maar hier hebben ze ander zand, denk ik.

- O, kijk eens, zei Renee verrast, het wordt al lichter.

Lynn las stug verder.

- En het regent minder. Kijk maar.

- Goed, zei Lynn, als ik niet eens het nieuws mag lezen.

Ze vouwde de krant dicht en legde hem neer.

- Volgens mij wordt het zelfs droog, zei Renee.

Lynn perste haar lippen op elkaar en keek in haar lege kopje.

- We kunnen nog wel wat drinken.

- Ik denk het niet, zei Renee, die alvast opstond. Kom, het is al bijna droog.

Met tegenzin schoof Lynn haar stoel naar achteren. Renee pakte de krant.

- Die leg ik wel weg.

Terwijl Renee naar de leestafel liep, vouwde ze de krant open.

- Nou, vooruit dan maar weer, zei Lynn. Misschien hebben we geluk.

Maar haar vriendin treuzelde bij de leestafel.

- Wie had hier nou haast? Ik ben weg, hoor.

Renee legde de krant neer en liep naar de uitgang, waar Lynn glimlachend de deur voor haar opende.

- Dank je, trut.

- Graag gedaan, zei Lynn.

Renee bleef op de drempel staan en ritste haar jas dicht.

- Warempel, zei Lynn, het lijkt wel droog.

- In de krant stond precies hetzelfde weerbericht, vriendin.

- Gebrek aan zelfvertrouwen, denk ik. Ze kijken hier nogal tegen Nederland op.

Zwijgend liep Renee het dorp in. Lynn volgde haar, maar eerst voelde ze nog met een hand of het werkelijk niet meer regende.